

29.3.4

(הא דסריך הא דלא סריך) → 21a (אמר מר) 20a

- .1 וְכָל קָרְבָּן מִנְחָתְךָ בְּמִלַּח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבֵּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מִלַּח: וּקְרָא ב, יג
- .2 וְהוֹרְלוֹת הַפְּלִנִי עַל קָרְבַּן הָעֵצִים הַפְּהָנִים הַלְוִיִּם וְהָעֵם לְהַבִּיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְבֵית אֲבֹתֵינוּ לְעֵתִים מְזֻמָּנִים שָׁנָה בְּשָׁנָה לְבַעַר עַל מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֵינוּ פְּתוּב בְּתוֹרָה: נִזְמַיָּה י, ל
- .3 וְלִקַּח הַלֶּהֶן מִדְּמָה בְּאַצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֵלָה וְאֵת כָּל דְּמָה יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ: וּקְרָא ד, ל

I Revisiting the ברייתא that extended v. 1 to apply to לבונה etc.

- a מנחה extended by virtue of being in the same כלי as the לבונה
- i Challenge: we already included offerings which are “accompanied” (לבונה has wood)
- ii Answer: we suggested that we read קרבן as כלל מנחה, כלל as פרט – פרט is limited to פרט (only מנחה)
- iii but: על כל קרבן תקריב מלח is a 2nd כלל → that which has an “escort”- עצים → anything brought with עצים is included
- 1 Proposal: why not read the inclusion as לבונה, extending to דם, brought with נסכים
  - 2 Rejection: דם is brought with קרבן (אכילה ושתיה)
    - (a) Challenge: perhaps it should be brought with דם – (כפרה ושמחה)
    - (b) Rather: לבונה/נסכים don't come in same כלי as דם, unlike נסכים
    - (c) But: all קרבנות are accompanied by עצים
  - 3 Challenge: why not infer (from כלל ופרט) that only מתירים which are accompanied are included
    - (a) Thus: limiting extension to הביזכינ עם הלבונה הבאה – but nothing else!
    - (b) Answer: since we required מעל מנחתך to exclude מעל דמך → all would've been included

II Revisiting the exclusion of מעל דמך ולא מעל דמך

- a Challenge: why not infer מעל אברין (excluding אברים from מליחה)
- i Answer: מנחה: אברים are more similar to
- 1 א: escort them (wood)
  - 2 ש: אשים – burnt on fire
  - 3 ז: בחוץ – only done outside
  - 4 נ: נותר – applies
  - 5 ט: טומאה applies
  - 6 מ: מעילה applies
  - 7 (תוס' ד"ה שכן – see אוכלים: א)
- ii Challenge: דם is more similar – it is a מתיר (like קומץ) and נפסל at sunset
- 1 Block: מנחה::אברים similarities are far more numerous

III Revisiting the exclusion of עצים

- a Question: the suggestion would only work according to רבי, who claims that עצים are called קרבן (v. 2)
- i And: רבי indeed requires מלח – as well as הגשה and, (לדברי רבא) even קמיצה and (לדברי ר"פ) – more עצים!
- ii Answer: delete עצים from the ברייתא
- 1 Challenge: if so, what is the verse excluding? דם is already excluded from מעל דמך ולא מעל דמך
  - 2 Answer: in lieu of עצים, read נסכים, per ברייתא – דם וקטורת – נסכים, עצים do not require מלח
    - (a) Question: who is the author?
      - (i) Cannot be: רבי – then עצים shouldn't be on the list
      - (ii) Cannot be: רבנן – then קטורת shouldn't be on list (per ברייתא above)
    - (b) Answer: פרט (מנחה) פרט – ר' ישמעאל בנו של ריב"ב:
      - (i) מקבל טומאה (עצים are out);
      - (ii) goes on the fire (דם ונסכים are out)
      - (iii) and is brought on outer מזבח (קטורת is out)
- b observation: were it not for the exclusion of דם, we would salt it – but then it wouldn't be דם anymore
- i support: דם which is cooked does not constitute a violation (any more) of אכילת דם; so too with דם which is salted
- 1 aside: רב יהודה, who quoted זעירי with that ruling, adds that pre-roasted אברים do not fulfill ניחא ריח ניחא
  - ii Answer: we would have had him put a drop of salt, למצוה – therefore מעל מנחתך excludes דם

- IV Revisiting ruling about cooked דם (not a violation for eating)
- a *Challenge* (**אבני לרבא**): if he congealed דם or melted חלב and ate it – חייב
  - b *Defense*: in that case, he melted it in the sun – it could reconstitute; on the fire, could never be restored
    - i *Challenge*: in the case of the sun, why not apply notion of דחוי – once its rejected, is never restored
      - 1 *Per*: ר' יוחנן's ruling about frozen דם – once it's frozen, נדחה and never considered restored (**רבא** - no response)
      - 2 *Answer* (**אבני**): perhaps the difference is חטאות פנימיות vs. חטאות חיצוניות
    - ii **רבא** is reminded of ruling – if חטאת חיצונית דם is congealed, still valid – can be “placed” (v. 3) → חייב for eating
      - 1 *But*: חטאת פנימית דם must be “sprinkled” (הזאה) – invalid if congealed → פטור if congealed
      - 2 *And*: רבא's own opinion – even eating חטאת פנימית דם is חייב; since the same דם would be חייב “outside”
      - 3 **ל"פ**: therefore, if חמור דם congealed, still liable for eating it, since the same (texture) would be חייב outside
- V Tangent re: דם as a חציצה
- a **זעירי** דם, whether dry or wet, is חוצץ (for טבילה)
  - i *Challenge*: ברייתא - blood, ink, honey or milk
    - 1 *If*: dry – חציצה
    - 2 *If*: wet – no חציצה
      - (a) *Defense*: if the דם is starting to harden, חוצץ (even if wet – זעירי); if not at all – not חוצץ (ברייתא)